

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo-Plus”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo-Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale, sectorul Centru, municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo-Plus” și a fost menținută hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 18 aprilie 2018 SRL „Trabo-Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale, sectorul Centru, municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin răspunsul cu nr. 26-5/2-08-1658 din 7 februarie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a refuzat SRL „Trabo-Plus” acordarea reducerii cu 50% a amenzilor aplicate în baza deciziilor nr. 319 și nr. 320 din 27 decembrie 2017.

La 1 martie 2018 a depus o contestație prin care a solicitat revizuirea refuzului acordării reducerii cu 50% a amenzilor aplicate în baza deciziilor nr. 319 și nr. 320 din 27 decembrie 2017, însă prin decizia nr. 96 din 29 martie 2018 a Serviciului Fiscal de Stat, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

A menționat că în conformitate cu prevederile legale, la 28 decembrie 2017 prin ordinele de plată nr. 6728, 6729, 6732, SRL „Trabo-Plus” a achitat amenda în proporție de 50%, întrunind astfel termenul legal și condițiile legale impuse de art. 234 alin. (2) lit.b) Cod fiscal.

A relatat că la 27 decembrie 2017 conform informației prezentate de Casa Națională de Asigurări Sociale, soldul SRL „Trabo-Plus” era pozitiv, fiind atestată o supraplată în mărime de 1237, 82 de lei.

Reclamantul a indicat că potrivit art. 10 alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2017 nr. 286 din 16 decembrie 2016, neplata în termen a contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii atrage calcularea unei majorări de întârziere de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, inclusiv ziua de transfer a sumei datorate. Calcularea majorării de întârziere se efectuează de către Casa Națională de Asigurări Sociale, fără emiterea unei decizii speciale.

Astfel, a declarat că ordinul nr. 400 din 14 martie 2014 al Serviciului Fiscal de Stat cu privire la aprobarea Instrucțiunii privind evidența obligațiilor față de buget, prevede în pct. 20 că înscrierea în sistem a datelor privind nașterea, modificarea și stingerea obligațiilor față de bugetul asigurărilor sociale de stat se efectuează în corespundere cu informația prezentată în mod electronic de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

A explicat că pct. 42 al ordinului menționat, stabilește direct că sistemul nu calculează majorarea de întârziere pentru plățile de bază aferente bugetului asigurărilor sociale de stat, iar aceste date se reflectă în temeiul informațiilor transmise în mod electronic de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin urmare, a considerat că argumentul invocat de către pârât precum că datele din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat înregistrează la situația de 27 decembrie 2017 o majorare de întârziere calculată pentru neachitarea în termen de către angajator a contribuțiilor sociale de stat obligatorii în sumă de 558 de lei, nu corespunde adevărului.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 1, 3, 8, 16, 17, 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea răspunsului nr. 26-5/2-08-1658 din 7 februarie 2018 a Serviciului Fiscal de Stat prin care s-a refuzat acordarea reducerii cu 50% a amenzilor aplicate în baza deciziilor nr. 319 din 27 decembrie 2017 și nr. 320 din 27 decembrie 2017, anularea deciziei nr. 96 din 29 martie 2018 adoptată de Serviciul Fiscal de Stat în rezultatul examinării contestației depuse de SRL „Trabo-Plus”, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să acorde SRL „Trabo-Plus” reducerea cu 50% în baza deciziilor nr. 319 din 27 decembrie 2017 și nr. 320 din 27 decembrie 2017.

Prin hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 august 2018, SRL „Trabo-Plus” a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Trabo-Plus” și a fost menținută hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 129 alin. (13) lit. a), art. 234 alin. (2) Cod fiscal, art. 20 alin. (1), art. 25 alin. (2), art. 28 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XFV din 8 iulie 1999.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată, deoarece SRL „Trabo-Plus” a prezentat calculul contribuției de asigurări sociale în data de 26 decembrie 2017, în timp ce plata a efectuat-o la 27 decembrie 2017, cu o

zi mai târziu decât data stabilită, motiv pentru care la 27 decembrie 2017 contribuabilul a înregistrat o restanță în sumă de 558,11 lei, care nu a fost stinsă până la 2 ianuarie 2018 a treia zi lucrătoare din data înmânării deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 319 și nr. 320 din 27 decembrie 2017.

Astfel, instanța de apel a reținut că SRL „Trabo-Plus” legal i-a fost refuzat în reducerea cu 50% a amenzilor aplicate conform deciziilor nr. 319 și nr. 320 din 27 decembrie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 13 februarie 2019 SRL „Trabo-Plus” a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A susținut că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare informației din 28 martie 2018 eliberate de Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Centru, din care rezultă că pentru perioada 27 decembrie 2017 - 31 decembrie 2017 soldul SRL „Trabo-Plus” era pozitiv și astfel lipseau datorii sau restanțe față de stat.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

Completul menționează că recursul a fost depus până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 13 februarie 2019, este în termen.

Prin referința din 28 martie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate reiese că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă prin derogare

Completul va aprecia condițiile de admisibilitate ale recursului prin prisma prevederilor art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a prezentului cod.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Trabo-Plus”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Trabo-Plus”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Trabo-Plus”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo-Plus”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva